

gribende Betydning i Almindelighed, ligesom det ogsaa har sin Betydning med Hensyn til de enkelte Punkter i Nævningeloven. Jeg skal i saa Henseende blot nævne det hele System, der i dette Lovforslag er gennemført med Hensyn til Forundersøgelsen; den Stilling, som Dommeren, for hvem Forundersøgelsen ledes, skal indtage, og den Maade, hvorpaa der skal skrives ind fra Politiebeds- og Bestillingsmændenes Side, staaer i uadskillelig Forbindelse med den Ordning, som vedtages med Hensyn til Politiet. Jeg troer saaledes, at alle Hensyn opfordre os til at gaae videre med Behandlingen af Lovforslaget. — Der er yttret af en Taler, der tidligere havde Ordet, at det var ønskeligt at faae Sagen bragt til det Punkt, hvortil den kom igjennem Udvalgets Betænkning i en tidligere Session. Jeg vil ikke udtrykke dette saa bestemt, som han gjorde, men ialtsald er det jo klart, at der har foreligget en særdeles omfattende Udvalgsbetænkning med Hensyn til Nævningeforslaget med en overordentlig stor Masse Endringsforslag. Disse kom ikke til Behandling her i Salen, men Regjeringen foretog Forandring i Lovudkastet, under Hensyn til og Veiledning af de Bemærkninger, der vare fremkomne fra Udvalget. Over det i sidste Session forelagte Lovudkast blev atter afgivet en Udvalgsbetænkning, der indeholdt forskellige Endringsforslag, og jeg nærer ingen Tvivl om, at den høitærede Justitsminister vil gaae ind paa en ikke ringe Deel af dem. Sagen er saaledes bragt til det Punkt, at den efter min Overbevisning vil kunne fremmes til anden Behandling uden noget Udvalgs Medsættelse, og at man vil kunne naae at bringe Sagen ind for Lændssthinget, hvorved allerede Meget vil være vundet, selv om den der ikke kommer videre end til første Behandling; navnlig troer jeg, at der derved vil være Meget vundet for Regjeringen; hvem det maa være magtpaaliggende at kjende, hvorledes Stemningen der udtaler sig med Hensyn til det hele Princip. Jeg skal ikke gaae ind paa de Enkeltheder med Hensyn til Realiteten, der ere blevne frembragne under Behandlingen, men jeg troer dog, at jeg efter det Forhold, hvori jeg staaer til Loven, maa bede om Tilladelse til at gjøre et Par Bemærkninger herom. For-

saavidt det ærede Medlem for Bornholm (Dam) har troet at finde noget Uklart i de brugte Benævnelser, „Retten“ og „Nævningerne“ i Forhold til hinanden, opseer jeg det for tilstrækkeligt at henvise ham til hele den Grundsaetning, der gaaer igjennem Lovudkastet, at Alt, hvad der angaaer det Factiske, henhører under Nævningerne, men at Alt, hvad der angaaer Afgjørelse af det Juridiske, vedkommer de retslærde Dommere, dog naturligvis ikke saaledes, at ikke ogsaa hvad der henhører under Nævningerne kan komme til at skrive Noget ind paa den juridiske Deel af Sagen, fordi der er visse Forhold, som ikke saaledes kunne særdes, men efter Lovforslaget vil paa den anden Side ogsaa i visse Forhold de egentlige retslærde Dommere kunne faae med noget Factisk at gjøre eller i alt Fald komme til at støtte en eller anden Kjendelse paa noget Saadant. Jeg har herved allerede henvist til § 202, der har fremkaldt Tvivl hos det ærede Medlem, og til hvis Forstaaelse han iøvrigt ganske sikkert vil finde tilstrækkelig Veiledning i de Lovudkastets vedføjede Motiver. — Kun een Bemærkning skal jeg endnu tillade mig med Hensyn til Realiteten, idet jeg forresten ikke skal røre ved det rige Stof, som er fremkommet idag. Min Bemærkning angaaer, hvad den ærede sidste Taler ansøgte om Forundersøgelsen, navnlig den Umstændighed, at der under denne ikke er Tale om et Forsvar for den Paagældende. Jeg skal henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa, at jeg skulde feile meget, om det ikke er § 60, der angiver, at Diemedet med en saadan Forundersøgelse alene er at tilveiebringe de Oplysninger, som ere fornødne for at afgjøre, om og imod hvem Anklage skal reises, og hvad der behøves som forberedende for Sagens videre Undersøgelse, og at Forundersøgelsen ikke maae gaae ud derover. I det saaledes betegnede Begreb for Forundersøgelsen troer jeg, at der allerede ligger en tilstrækkelig Besvarelse af det oplastede Spørgsmaal.

Bentzen: Jeg har ikke kunnet frigjøre mig for den Tølelse, som allerede flere ærede Talere tidligere have givet Udtryk, nemlig, at det nærværende Tidspunkt er ubeleiligt og uheldigt for Behandlingen af den nærværende Sag,